

BREDASCHÉ

STAAT-, LETTERKUNDIG

NIEUWS.

Zondag

FRANKRIJK.

PARIJS, den 9den December.

Eergisteren avond heeft de commissie uit de kamer der afgevaardigden het aangenomen adres aangeboden. Het antwoord door den koning gegeven was als volgt:

Mijne heeren de afgevaardigden,

Ik verlangde vurig, u rondom mij vereenigd te zien. Hoe meer ik de driften zag woelen, des te meer gevoelde ik de behoefte, door de medewerking der kamers geschraagd te worden, en in derzelver ondersteuning het middel te vinden, om aan het zwaarwichtige der omstandigheden het hoofd te bieden. De volkomene overeenstemming tusschen de groote Staatsmagten zal der wereld ten bewijze strekken, dat, bijaldien Frankrijk, zoo voor Europa als voor zich zelve, te regt, de weldaden van den vrede wroet op prijs te stellen, het nogtans evenzeer besloten is, deszelfs waardigheid en rang onder de natien te handhaven, dat roemrijk erfdeel van ons Vaderland, 't welk ik voor hetzelfde zal weten te bewaren. Gij hebt, door het adres, dat gij mij aanbiedt, mijne verwachting, en, ik durf het zeggen, die van Frankrijk, op eene waardige wijs beantwoord. Ik betuig u daer voor mijnen dank. Mijn hart is diep getroffen over de wenschen, welke gij vormt, en over de gevoelens, welke gij mij voor mijne kinderen en voor mij te kennen geeft.

Dit antwoord werd door het geroepe van: *Lepede Koning!* gevolgd. Heden hebben de afgevaardigden beraadslaagd over het voorgelegde crediet van 700,000 fr. ten behoeve der vreemde vragelingen in Frankrijk, en die gelden met bijna eenparigheid toegeestaan. — De minister van openbare werken heeft op nieuw, een som van drie miljoen fr. aangevraagd tot herstel der door de overstromingen in het zuiden aangerigte schade.

— Het officieel programma van de lijkplegtigheid op den 15den December is nog niet uitgevaardigd. Men zegt, dat het kabinet zich met de vraag bezig houdt, of het wel raadzaam zoude wezen, dat de koning zich op dien dag naar den dom der Invaliden begaf. Volgens een gerucht, door een dagblad verspreid, doch dat waarschijnlijk wel verzonnen zal zijn, zou de heer *Guizot*, die gedurende de honderd dagen naar Gent is geweest, bij gelegenheid der pligtigheden voor veertien dagen verlof nemen.

De prins van *Tamville* heeft eergisteren Cherburg moeten verlaten, aan boord der stoomboot *Normandie*, op welk vaartuig de kist met het lijk van *Napoleon*, van het fregat *Belle poule* is overgebragt. De Prins zal het lijk vergezellen tot aan deszelfs laatste rustplaats in den dom der Invaliden. Te Neuilly zal hij afdalen, gaan, bij de ontschepping tegenwoordig zijn en den stoet bij de ter aarde bestelling volgen aan het hoofd van 400 matrozen. Gedurende de overtocht op de Seine mag geen vaartuig de stoomboot naderen en dezelve ook, geen van de beide Seine-oeveren aandoen. Waarschijnlijk komt de Prins heden te Havre, en vrijdag te Rouan, alwaar weder een plechtige lijkdienst, die ook plaats had bij het overschepen van het fregat op de boot, zal gehouden worden. Den 14den des avonds of den 15den des morgens zal het vaartuig te Combarve aankomen.

— Te Toulon is door den telegraaf het berigt overgebragt van de bevordering van den schout-bij-nacht *Hugon* tot vice-admiraal, en van den scheepskapitein *Dumont d'Urville*, die onlangs van zijn reistogt rondom de wereld teruggekomen is, tot schout-bij-nacht.

De scheepsmagt op de reede van Toulon vereenigd, houdt zich thans met het honden van spiegelgevechten en groote manoeuvres bezig, terwijl in de werkplaatsen der marine groote drukte heerscht om vele schepen van nieuwe ankers, zeilen en tuig te voorzien.

— De werkzaamheden aan de fortificatiën rondom de hoofdstad zijn thans alle gestaakt, zoo gezegd wordt ter oorzaak der koude, maar men vermoedt dat ook geldgebrek daarvan de oorzaak zal zijn.

— Men heeft thans onderscheidene brieven uit Alexandrie tot den 26sten November. Het blijkt daaruit, dat *Mehemed-Ali* niet heeft

COURANT.

EN WETENSCHAPPELIJK

BLAD.

15 December.

begeeven, dan nadat het gevaar voor hem dreigend begon te worden. Niet slechts techt in op het bepaalde tijdstip, den 21sten November, de blokkade van Alexandrie begonnen; maar nadat het grootste gedeelte der Engelsche vloot van den admiraal *Stopford* voor die Egyptische zeehaven verzameld was, zijn er bedreigingen van bombardement gedaan. De commodore *Napier* is met eene Britsche stoomboot, die een parlementaire vlag liet waaijen, de haven van Alexandrie binnengestevend, heeft zich daar aan wal begeeven, en in een persoonlijk onderhoud met *Mehemed-Ali* verzekerd, dat het bombardement zou plaats hebben, indien de Onder-Koning zich niet verbond om de Ottomaanische vloot terug te geven en Syrie geheel te overnemen; waartegen hem dan het erlijk bezit van Egypte zou worden verzekerd. Volgens een der brieven heeft *Napier* aan den Onderkoning slechts 24 uren bedenktijd gelaten, en hij liet aan wal komen vooral ook berigten wegens de ligging der kruidmagazijnen ingewoonden. Men zou deze het eerst in brand geschoten hebben, indien de Onderkoning niet toegeef. Ten gevolge van den een adder most groote onstillen te Alexandrie hebben geheerscht. Men spreekt zelfs van oproerige bewegingen onder de soldaten, die zich door het vernagelen van stakken hadden geopenbaard. Hoe die ook zij, *Mehemed*, door al de hem omringende personen gedrongen en overtuigd, dat hij op geenlei krachtadigen bijstand van de zijde van Frankrijk rekenen kon, heeft de overeenkomst, die men hem voorlegde, ondertekend. De ontruiming van Syrie zou dadelijk en wel ter zee plaats hebben. De Engelschen hadden daartoe hunne schepen en stoomboten ter beschikking der Egyptenaren gesteld. Naar het schijnt, heeft de admiraal *Stopford*, toen de overeenkomst geteekend was, de blokkade van Alexandrie opgeheven. De graaf *Walewski*, die in der tijd door den minister *Thiers* naar Alexandrie is gezonden en naar veler meening in last had, om den Onderkoning heimelijk tot volbarthing aan te manen, heeft dadelijk na deze uitkomst de terugreis naar Frankrijk aanvaard. De Engelschen, die te Alexandrie en op Malta gezeten zijn, hebben de vreugde over de zegepraal der staatkunde hunner regering niet ontleend.

De jongste tijdingen uit Syria bevestigen dat te St. Jean d'Acre op den 6den, tweedagen na de vermeestering der stad, eene nieuwe uitbarsting heeft plaats gehad. Waarschijnlijk waren brandbare stoffen in het arsenal blijven smelten; plotseling zijn ten minste eenige duizenden bommen en worpgeschut ontvlamd, waardoor, behalve een aantal manschappen van de turksche bezetting, ook eenige engelsche officieren en matrozen moeten omgekomen zijn. Het getal slagtoffers wordt door sommigen op 300, door anderen op 600 begroot. De Engelschen hebben een lofwaaardigen ijver aan den dag gelegd, om de gespaarde kruidmagazijnen te bewaren, en waren overigens reeds bezig aan het herstellen der vestingwerken van Acre.

De toestand van het leger van *Ibrahim* wordt zeer ongunstig afgeschilderd. Groote desertie heerscht onder de troepen, onder welke overigens vele aan bijkloop leden. *Ibrahim* en *Soliman*-pacha zelve leden daaraan; zijne geheele magt werd op nog 17,000 man moedeloze troepen begroot. In de laatste dagen hadden de Egyptenaren ook Jeruzalem ontruimd.

Het Spaansche regentchap heeft in het regeringsblad van den 1sten December twee belangrijke besluiten afgekondigd, waarbij kwijtschelding en vergeetelheid voor de sedert 19 Juli 1837, gepleegde staatkundige misdrijven wordt vastgesteld. Die amnestie is door zijne zonderingen beperkt, zoo als, bij voorbeeld, niet opzigt tot de geestelijken, die voor don *Carlos* de wapenen hebben opgevat, de leden der karlistische junta's en de officieren, die bij het leger van den pretendent eenen meer aanzienlijken rang bekleed hebben. Men niet te min is de amnestie als vrij uitgebreid aan te merken. Men rekent, dat twee derden der thans in Frankrijk aanwezige karlisten naar hun vaderland zullen kunnen terugkeeren.

— Een loopend gerucht dat de fransche regering voornemens was zijn don *Carlos* in vrijheid te stellen, wordt door den *Moniteur* ten stelligste tegengesproken.

De vertegenwoordigers der baskische provincien zijn thans te Bilbao bijeengekomen. Een hunner eerste daden is geweest een adres aan de gewezen koningin-regentes, waarin zij hunnen aanbied en liefde voor haar uitdrukken en de hoop laten doorstralen de vorstin weder eenmaal in hun midden te zien.

— De fondsen waren heden ter beurze hooger. De notering was 5 pCt. 111,25; 3 pCt. 77,50; Nap. r. 100,85; Sp. Ardons 94; Rom. L. 99.

ENGELAND

LONDEN, den 9den December.

Het parlement is weder tot den 26sten Januarij geprotesteerd, om alsdan tot de behandeling van zaken over te gaan.

— In weerwil der meer vredelievende nitzigten wordt met de nitrusting der oorlogsvaartuigen in de zeehavens nog altijd voortgegaan.

— Blijkens de thans over Oost-Indie ontvangen tijdingen nopens de expeditie naar China, is de commodore J. Gordon Bremer, den 4den Julij, in de baai van het eiland Chusan ten anker gekomen. Na eene vergeefsche opscheping werden de troepen aan land gezet en begonnen zij de hoofdstad van het eiland, Ting-hai-heen, geheelen, aan te vallen; de bezetting verdedigde zich aanvankelijk, doch verliet in den nacht de plaats; die daarop terstond door de Engelschen zonder eenig verlies bezet werd. Eene groote menigte geslacht en ammunitie was gevonden; de inwoners waren gevlugt; door het misbruik van sterken drank hadden de soldaten zich aan groote buitensporigheden overgegeven.

Het vlagschip van den admiraal Elliot had door het slooten op eene zandbank zooveel geleden, dat het zou moeten gesloopt worden. De blokkade van Ning-poo-foo was ingesteld, en zou waarschijnlijk tot de rivier Yng-he-kian, die naar Nanking leidt, uitgestrekt worden. — Te Canton deed de chinesche commissaris Lin nog steeds pogingen, schoon vruchteloos, om de engelsche schepen in brand te steken.

De tijdingen uit de Oost behelzen hoofdzakelijk, dat de brigadier-generaal Dennis met eene betrekkelijk geringe magt, het vereenigd leger van Dost Mohammed en den Walee van Kehlum, ruim 8000 man sterk, totaal verslagen had, bij welke gelegenheid Dost Mohammed gewond is geraakt. Men heeft een oorlog met Nepaal nu voor na op handen.

Te Malta heeft den 4den het linesschip Hastings een groot getal zieken en gewonden uit Syrië aangebragt. Niet minder dan 850 lijdens lagen er reeds in het lazaret.

— Uit Amerika heeft men tijding, die de verkiezing van den generaal Harrison tot president nu stellig aankondigen.

Gisteren waren de 3 pCt. gec. 89½; Ned. 2½ pCt. 51½; id. 5 pCt. 98½.

BELGIE.

BRUSSEL, den 11den December.

De kamer der vertegenwoordigers heeft in hare jongste zittingen de budgetten van de openbare schuld, de dotatien, en van het departement van buitenlandsche zaken behandeld. Bij de discussie over de geldelijke aangelegenheden is aan den minister de vraag gedaan, of het noodzakelijk was België in de Nederlandsche schuld volledig te betaald, en te door deze geantwoord, dat daarop werd ingesproken, zoo veel en nog meer dan waarop België reeds reeds te betalen was; die gelegenheid is ook beweerd, dat Nederland ten onrechte eene belasting van 54 cents per ton bleef heffen van de vaart op het kanaal van Tarnouze, en dat de commissarissen te Utrecht deze aangelegenheid niet moesten verzuimen.

In de zitting van gisteren zijn de gevraagde sommen voor de vreemde gezantschappen toegestaan, maar heeft men, in plaats van de gevraagde 140,000 fr. voor de consuls, slechts 110,000 willen verleenen, welk cijfer door den heer De Theux werd voorgesteld, onder wiens bestuur slechts 100,000 fr. aangevraagd werden.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 12den December.

De Regering heeft dezer dagen geantwoord op de bedenkingen, welke in de afdelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gemaakt zijn ten aanzien van de ontwerpen van wet, betrekkelijk de staatsbegroting van uitgaven voor 1841. Zij vangt aan met te verklaren, dat zij van de billijkheid en de vaderlandsche der leden te zeer overtuigd is, om zich niet verzekerd te houden, dat deze, met het oog op de bestaande omstandigheden, op de moeilijkheden, die nu al het gebede, het openleggen van den staat der geldmiddelen moest veroorzaken, en op de gewichtige veranderingen, die onlangs zijn voorgevallen, in de begroting over 1841, zoodanig als die voorgedragen is, zouden hebben kunnen berusten, des noods onder voorbehoud, dat de aanneming daarvan als geen blijk van goedkenning, noch omtrent hare hoegroothed, noch omtrent de onderdeelen, noch eindelijk omtrent den vorm, zou worden aangemerkt. De voorgedra-

gen begroting toch levert in zich reeds talrijke blijken op van de gerechtigheid der Regering, om aan alle billijke verlangens te voldoen, en het dadelijk daarop brengen van zoo vele onderwerpen, als waaromtrent zulks verlangd is, mag als een bewijs hiervan aanvaard worden, zoo wel als het voorstellen eener eenjarige begroting. Betreffende de onmogelijkheid welke de bestond om de onbesluisen toestand van het Amortisatie-Syndicaat, en van staatsreeds en eene tweejarige begroting te leveren, die op de geldelijke grondslagen zou gevestigd zijn, meent men, tot regtvaardiging daarvan, niet op de additionele artikelen der Grondwet te mogen beroepen, wier toepassing op eene gewijzigde bepaling daarvan voorzeker niet kan ontkend worden. Die Grondwet is het rigtsnoer van al de daden der Regering, en het is dit eenheid voor haar dat zij gepend heeft geene crediet-wet te moeten voordragen, gelijk dit door eene afdeeling verlangd is, maar eene begroting naar de voorschriften der Grondwet ingerigt, dat is, gesplitst in zoo vele ontwerpen van wet als er verschillende hoofdstukken zijn. Dat de tegenwoordige voordragt overigens in denzelfden vorm, en de omschrijvingen veelal in dezelfde bewoordingen zijn vervat als de vroegere voordragten, die vermeent men, dat geene regtvaardiging behoeft, daar die vorm eigenaardig is aan het onderwerp, en in allen gevallen het hier meer op het wezen der zaak aankomt. Het hoofdzakelijk karakter, hetwelk men aan de onderhavige begroting heeft willen geven, is dat van waarheid, en daarvan kan zij den toets volkomen doorstaan. Ter wederlegging van hetgeen, ten beziin- ding van het laatst aangevoerde, door sommigen is te kennen gegeven, merkt de Regering aan, dat er voor subsidie aan het burgerlijk pensioenfonds geene som in uitgave gebragt is, omdat er voorstellen in overweging zijn, waarvan het gevolg zou wezen, dat die subsidien voortaan niet meer zouden vereischt worden; dat, voor zoo veel de aflossing van 4½ per cents of aankoop van 3½ per cents schuld, in verband met aanhangige onderhandelingen, noodig zal wezen, daartoe in tijd en wijze eene nadere voordragt zal worden gedaan; dat de Regering overigens volkomen in de meening deelt, dat, tot het daarstellen van een blijvend evenwigt, zoo veel mogelijk, als van de eene zijde de staatsbegroting en van de andere zijde een goed staatsbestaan zulke gedeelten, behoort vereenwoordigd en bezuinigd te worden; bij elke toekomstige gelegenheid wordt zulks bevestigd, en zelfs in eene mate, die reeds te ruim is geacht geworden.

Wat aangaat de bedenking, dat in plaats van bezuiniging in de tegenwoordige begroting eerder strekking tot verhooging zou zijn te herkennen, zegt de Regering, dat, wanneer cijfers van vroegere begrotingen tot vergelijking van de tegenwoordige worden aangenomen, deze bedenking niet geheel ongegrond zou schijnen; maar men moet hier tegen aanmerken, dat die vroegere begrotingen, welke volledigheid werd betwist, even daarom niet tot vergelijking kunnen strekken met de tegenwoordige, die alle uitgaven bevat.

In de ontwerpen, uitmakende de staatsbegroting van uitgaven voor 1841, is eene algemeene verandering gebragt, die de strekking heeft doen zien, dat de jaarlijksche begroting voor 1841 slechts wordt voorgesteld in afwachting dat er aan art. 123 der Grondwet nopens het daarstellen eener tweejarige begroting, zal kunnen worden voldaan.

Door de Regering is ook geantwoord op de bedenkingen, in de afdelingen der Tweede Kamer der Staten-Generaal gemaakt, ten aanzien van het ontwerp van wet, tot vaststelling der middelen tot dekking van de uitgaven, begrepen in de begroting over 1841. Daarin wordt onder anderen gezegd, dat door den minister van finantien geenzins verklaard is, dat nu reeds het blijvend evenwigt tusschen uitgaven en ontvangsten gevonden was; hetwelk ook, bij den bekenden verachtenden toestand van zaken, niet met goeden grond op een kon gevonden worden; dat men hoopt en vertoont, bij eene volgende voordragt van begroting, dat resultaat te willen kunnen aanbieden; dat het bedrag der belastingen tegenwoordig in eene al te zins gunstige verhouding met de middelen en krachten staat, eene verhouding, welke geen beperken behoeft te schroomen, en dat men intusschen toegeeft, dat de verdeling der belastingen op betere grondslagen tot ontheffing van de lagere standen behoort gevestigd te worden en reeds eene herziening in dien geest is toegezegd.

Tot wederlegging der bedenkingen op de verhooging der opzaten merkt de regering onder anderen aan, dat, naar hare overtuiging en berekeningen, de verhooging van belasting op de grondpanden, waardoor voorzeker de lagere standen niet bevreemd worden, in eene billijke verhouding staat tot de algeene verhooging en tot het aandeel, hetwelk andere middelen daarin zouden hebben te dragen; dat de grondbelasting thans nog merklijk beneden het bedrag van vroegere jaren is, ofschoon toen een minder getal huizen bestond, en vele duizende morgentallen minder bebouwd waren; dat, wat de gebouwdde eigendommen betreft, het bewijsbaar is dat de toegenomen bevolking en welvaart gunstig werkt op de verkoop- en huurwaarde, en dat, wat de ongebouwde eigendommen aangaat, hier herinnerd mag worden aan hetgeen ten gunste van den landbouw

gedaan is door eene wet, wier strekking is om de graanprijzen in stand te houden; dat ook de vereeften in gunstige omstandigheden verkeert, en tot bewijs daarvan mag strekken dat, tijdens de kolnieren van het veefonds, het aantal runderen boven de twee jaren in dit jaar 91,297 stuks meer bedraagt dan tien jaren vroeger; dat aangaande het personeel eene nieuwe wet is toegezegd, waarbij men hoopt bezwaren te doen wegvallen, die nu aangeheven worden, ofschoon dit doel wel nimmer volkomen zal bereikt worden ten aanzien eener wet, waarmede schier elk ingezetene in dadelijke aanraking is; dat, toen de opcenten op deze belasting vroeger van 25 tot 5 vermindert werden, die afschaffing door vele leden der Kamer werd ontreden; dat men niet inziet, dat de wederopvoering tot 20 opcenten thans zoo veel bezwarender dan destijds zou wezen; dat deze aanmerking omtrent het herstel van opcenten tevens op die van de patenten en de accijnsen van toepassing moge zijn; wanneer men toch eene vergelijking instelt tusschen de tegenwoordige accijnsen, met inbegrip der voorgestelde opcenten, en den impost, vroeger op dezelfde voorwerpen van consumtie geheven, zal men bevinden; dat die thans lager dan toenmaals belast zijn; inmiddels moet gezegd worden, dat het bedrag der belastingen of opcenten, welke de gemeenten thans op diezelfde voorwerpen heffen, voor zoo veel men heeft kunnen nagaan, niet hooger is dan oudtijds; bij koninklijk besluit van 4 October 1816 (Staatsblad n°. 54) zijn de grondslagen vastgesteld, op welke de gemeenten ten haren behoeve eene belasting boven de rijks belasting mogten heffen, en het maximum daarvan was bepaald op 50 pCt. van den rijks accijns; van lieverlede is die grens overschreden, en eindelijk zoo ver te buiten gegaan, dat er zelfs eene gemeente is waar 360 opcenten op het gemaal worden geheven; zoodat de regering thans op hare beurt meent te mogen stellen, dat, wanneer zij tot voorziening in dringende behoeften des rijks voordraagt, om van de stedelijke opcenten, tien ten behoeve van het rijk te brengen; zulks geen onoverkomelijk bezwaar voor de gemeenten is te achten.

Nopens de door sommige voorgestelde middelen om in 's rijks behoeften te voorzien, zegt de regering onder anderen, dat zij geheel meent te moeten instemmen met hetgeen door vele leden ter bestrijding van het denksel is gezegd, om den rentenier te belasten met eene korting op de door den lande verschuldigde rente, bij wijze van zegel op de coupons of anderszins. Niet dan bij bepaalde onmogelijkheid om op eene andere wijze in de behoeften te voorzien, zou zij vermeenen aan dien maatregel haren bijval te mogen schenken, die inbreuk zou maken op stellige verbanden en het crediet zou schokken. Omtrent het voorstel om het recht van successie te verhoogen, zegt de regering dat hij behouden crediet dit middel meer en meer zal opbrengen; en wellicht zouden op de daartoe betrekkelijke wet wijzigingen kunnen worden voorgesteld, waardoor een hooger bedrag aan de schatkist cijsbaar wordt gemaakt, zonder dat men tot uitersten overgaat. Eene belasting op koloniale producten acht de regering onraadzaam, omdat de opbrengst daarvan niet tegen de bezwaren zou kunnen opwegen. Eene korting op traktementen, pensioenen en wachtgelden oordeelt de regering onbillijk, omdat zulks op eene klasse van ingezetenen zou drukken boven hetgeen door met andere ingezetenen in de belastingen dragen, en daarenboven nadelig op de dienstbetrachting kon werken.

Nog verklaart de regering, dat het aan geen redelijken twijfel onderhevig is, dat de inkomsten der domeinen van Z. K. H. prins Frederik niet meer onder de baton konden worden opgenomen, van het oogenblik dat het geval bestaat, hetwelk bij de wet van 25 Mei (Staatsblad n°. 16) is voorzien.

Wat aangaat de geldmiddelen en hulpbronnen der koloniën, had men mededeeling gevraagd van het tusschen het Departement van marine en koloniën en de nederlandsche handel-maatschappij gesloten kapitalisatie-contract. De regering heeft daarop geantwoord, dat het bedoelde contract tot de bijzonderheden der oost-indische administratie behoort, en als zoodanig valt onder de zaken, waarvan het eerste gedeelte van art. 59 der Grondwet het uitsluitend opperbestuur aan den Koning opdraagt.

Uit eene statistieke opgave bij de antwoorden gevoegd blijft, dat het excident van de oostindische geldmiddelen bedragen heeft, als volgt: in 1834 f 8,598,341, 02; 1835 f 11,100,907, 90 1/2; 1836 f 8,237,896, 21 1/2; 1837 f 13,634,722, 12 en 1838 f 17,501,501, 08, te zamen f 59,073,368, 34.

De afdelingen der Kamer hebben zich in de laatste dagen ook met het overwegen dezer antwoorden bezig gehouden, en zijn er in het ontwerp van wet nopens de middelen een paar veranderingen gebragt, waarvan de voornaamste is, dat thans in de voordragt is gesteld, dat de gemeenten, voor zooverre het volstrekt noodzakelijk is in het dalven der voorschreven inkomsten, wegens het gemaal en den turf, op eene andere wijze te voorzien, daartoe ook een hoofdelijken omslag over de meest gegoeden zullen mogen bezigen.

Wij vernemen, dat bij de hoofden der departementen van algemeen bestuur ontvangen is de volgende aanschrijving van den heer secretaris van staat:

»Onder de vorige regering zijn herhaaldelijk proeven genomen tot vereenvoudiging in het bestuur, ook, door het overlaten aan de hoofden der departementen, of aan de gouverneurs der provinciën, en aan provinciale en stedelijke administratiën, van bemoeijingen en beslissingen, welke vroeger bij hoegere magt werden gebragt.

De Koning heeft geoordeeld, dat deze vereenvoudigingen verder moeten worden voortgezet, en dat eene behoorlijke toepassing van art. 75 en 76 der grondwet behoort mede te brengen, dat vele zaken, welke thans aan Zr. Ms. beslissing worden onderworpen, door de hoofden der departementen, zonder Hoogstdezelfs tusschenkomst, afgedaan worden. Ik vind mij gelast, de aandacht dier hoofden hierop in te roepen, en van dezelve, voor het einde der loopende maand, een rapport en voorstellen te vragen, omtrent de navolgende punten:

1°. De vereenvoudigingen, welke, in het algemeen, in het bestuur te brengen zijn.

2°. Zakelijke opgaaf van hetgeen thans aan Zr. Ms. beslissing wordt onderworpen.

3°. Wat daarvan buiten Zr. Ms. tusschenkomst zoude kunnen worden afgedaan, en aan wien de beslissing zou dienen te worden overgelaten.

Het heeft Z. M. beaagd, den minister van Staat, baron van der Capelle, te benoemen tot Hoogstdezelfs gevolmachtigd minister bij het Fransche hof, ter vervanging van den baron Fagel, opperstalmeester van Z. M. Koning Willem Frederik.

Men verneemt, dat op last des Konings, de gouverneurs der provinciën zouden zijn aangeschreven, om toe te zien en te zorgen, dat er geene oproepingen geschieden tot levering van remont paarden voor eenige vreemde mogendheid; zonder echter den verkoop en aankoop van paarden op zich zelve te belemmeren.

Naar men verneemt, hebben de acht pages en de beide als zoodanig gefungeerd hebbende kadets der Militaire akademie, welke bij de inhuldiging des Konings dienst gedaan hebben, zijnde de heeren van Rheede, van der Capelle, van Spengler, van Abtsen, Beyeren van Voshol, van Oldeneel, van Eik, Taets van Amerongen, van Heerdt, de Kock, en van Wassenaar Catwyk, elk van Z. M. een gouden cilinder horlogie ten geschenk gekregen, terwijl de vier eerstgenoemde, die den mantel der Koningin gedragen hebben, bovendien elk nog een gouden ketting en cachet hebben ontvangen.

De luister der parade, welke H. Zondag, ter viering van 's Konings verjaardag, te Groningen is gehouden geworden, werd verhoogd door eene milliaire plegtigheid, zoo zeldzaam als treffend, namelijk, door het uitreiken van eene Gouden medaille aan den adjudant-onderofficier, vaandeldrager bij de 8ste afdeeling H. Schweig, door Z. M. Koning Willem Frederik, tijdens Hoogstdezelfs regering, aan hem, onder toekenning eener gratificatie, geschonken, wegens volbragten vijfjarigen trouwe dienst in militaire betrekking. De kolonel Hulst, kommandant van de 8ste afdeeling infanterie, hield eene toepasselijke aanspraak, waarin hij de militaire verdiensten van den grijsen krijgsman schetste, die de veldtogten van 1794, 1797, 1799, 1807, 1808 en 1809 bijgewoond, in die van Rusland, ten jare 1812, gedeeld heeft, en tegenwoordig was bij de inspectie, door Keizer Napoleon op het Kremlin te Moscon gehouden. Gedurende den rampspoedigen terugtocht uit Rusland krijgsgevangen gemaakt zijnde, diende Schweig in 1813 en 1814 in de Russische gelederen, en sedert dien tijd in de dienst van ons Vaderland. De kolonel wenschte hem geluk met de zeldzame eer, hem te bent gevallen; wees vervolgens op de talenten en krijgsmansdeugden van den braven grijsen soldaat, en spoorde eindelijk iederen krijgsman aan, het voorbeeld te volgen van hem, op wiens borst hij thans het schitterend eeremetaal, 't welk zoo schaars kan worden uitgereikt, hechte. Een luid gejuich verving de woorden van den spreker, aangeheven ter eere van den gedecoreerden en zichtbaar getroffen krijgsman.

Ter AMSTERDAMSCHEN BEURS van gisteren (11 December) werden genoteerd: Ned. 2 1/2 pCt. 50 drie zest. 1/8; dito 5 pCt. 97 1/2; Kapsbill. 22; Syndik. 86 1/4, 1/2; Handelsm. 169 drie achtste, 1/2, 169 1/2; O. Indie 5 pCt. 94 drie achtste; Ardoids. 22 1/4; dito coupon 19 een zest., 19; oude Russen 104 drie achtste; Roebels 68 1/2.

** Op Weensdag den 23 December 1840, voormiddags 10 ure, zal de Notaris W. K. van Breda, te Chaam, publiek Verkoopen:

Eenige Kavels EIKEN BOOMEN, dienstig voor WAGENMAKERS, KUIPERS, en TIMMERHOUT, staande bij den Polder te Chaam.

** Bij ANTONIUS LOONEN, Banket-Bakker in de Vischmarktstraat te Breda, zijn te bekomen PATENT WAS-KAARSEN, Prima kwaliteit, a f 0,85.

** Mr. J. F. C. J. DE ROY, Notaris te Breda, zal, ten verzoeken der Erven van na wijlen den H. W. Geb. Heer Jonkh. MONTENS te Lier, op Donderdag, den 24 December 1840, des voormiddags ten 10 ure, publiek Verkoopen:

Op Notzel onder Ginneken: 12 Kavels aldaar op slam staande BEUKEN BOOMEN, en daarna op Overa onder 's Princenhage: 25 Kavels op slam staande zeer zware EIKEN BOOMEN, geschikt voor MOLEN-ASSEN, STANDAARS, enz., enz. — Alles ten vervoer zeer wel gelegen en bij Billeiten breeder omschreven.

drukkers en Boekverkoopers.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.